

Tron på människan -

Dagarna blir ljusare och snart kommer vi se allt liv som legat väntande i marken. Vi går också vidare mot framtiden, som hela tiden bygger på vår tidigare historia.

Idag skall jag få ta del av Kurt Kjellbergs historia. Det blir många fina skildringar av möten

med människor som behöver hjälp. Kurt berättar med värme och med mycken humor.

Hemma betyder Gotland

Kurt föddes 1938 i Gävle. Pappan var folkskollärare och kantor vilket kom att prägla familjen mycket. Kurt växte upp med fyra syskon och mamman var hemma med barnen. Det var mycket musik i familjen då mamman också sjöng. Först bodde familjen i *Hongsdala* i Västergötland, sedan flyttade de till Jämtland och till slut till *Habblingbo* på Gotland, där de bodde i flera år. När Kurt pratar om hemma så betyder det Gotland. Lärbostaden låg i skolhuset så barnen hade inte långt att gå.

”Men”, berättar Kurt. ”Jag var ofta avundsjuk på de andra barnen som hade med sig smörgåsar och mjölkchoklad. Jag fick bara gå ut till köket och äta”. Kurt skrattar gott åt minnet. Det hände även något läsar att pappan var hans lärare.

Den sjungande folkhögskolan

Under ungdomsåren var Kurt aktiv i

Havdhems baptist-församling. I baptist-samfundets ”Tid åt Gud team” i Störvreta och Huddinge var Kurt aktiv i församlingen och hjälpte till

med barn- och församlingsarbetet. Kurt var även med i kören.

När Kurt var sexton år började han på **Sjöviks folkhögskola**, där han gick i två år. Skolan kallades också ”*Den Sjungande Folkhögskolan*”, då där framfördes mycket musik.

Många lärorika praktikplatser

Kurt kom att praktisera mycket under sin utbildning inom socialvård. Han började vid *Säters mentalsjukhus*, som var väldigt annorlunda på den tiden. Han fick se dåtida behandlingar, bland annat elstimulans, långbad och hur man behandlade med insulinchock. På *Säters fasta paviljong* fanns de riktigt kriminella, t ex mördare. De intagna kunde befinna sig där i många år och hade svårt att klara sig utanför. Många var vänliga och de flesta var glada över att få prata.

Sedan praktiserade Kurt på *Beckomberga mentalsjukhus*. Där på alkoholist-avdelningen fanns många kändisar och många intressanta individer. Tystnadsplikten är väldigt viktig, betonar Kurt och nämner inga namn. Sedan arbetade han på *Venngarns vårdanstalt* i Sigtuna

Kurt Kjellberg berättar

för kroniska alkoholister. Han har betytt så mycket för så många.

”Jag kommer ihåg en gång när jag krockade med bilen vid Hammarby apotek. Det var så eländigt, men sen kom bärgaren för att hjälpa mig”, berättar Kurt. ”Du Kurt har hjälpt mig så mycket. Nu är det ett nöje att få hjälpa dig”, sa bärgaren och drog upp bilen.

Efter all praktik kom Kurt åter till Gotland och sedan till Stockholm 1961. Han blev vikarierande socialassistent och gjorde bland annat hembesök.

Minnesvärt bröllop

Den sköna Britt jobbade som kanslist i Högdalen och de båda möttes på socialkontoret. Kärlek uppstod och de två gifte sig 1964 i svenska Gustafskyrkan i Köpenhamn.

”Det bröllopet glömmar man aldrig”, skrattar Kurt. Det blev en explosion i gas-

klockan i närheten med ett väldigt då. ”Det blev en ordentlig salut på det bröllopet”, vi skrattar gott.

Första lägenheten blev på Ringvägen, sedan flyttade de till Märsta där Kurt arbetade på socialförvaltningen i Sigtuna kommun.

Socialarbetare i Väsby

1967 kom de till Upplands Väsby och fick arbete på socialkontoret, som då var

en liten och behändig förvaltning inhytt i en barack. Man firade bland annat ”*De gamlas dag*”, då de äldre hämtades med buss för skjuts till Medborgarhuset för fest.

Musiken kom också med på arbetsplatsen och Kurt var med att bilda en grupp som kallades ”*Syntens näste*”, där Kurt spelade tuba och skrev hyllningstexter. De kom att spela flera gånger inför kommunen.

Tolvstegsprogrammet blev någonting viktigt i missbruksvården. Det arbetades mycket med anhörigrupper och behandlingen lyftes fram ur missbrukarens perspektiv.

”Oftast ville de att jag skulle spela ”*Nobody knows the trouble I’ve seen*”, som avslutning vid

våra möten,” berättar Kurt med ett leende.

”Jag träffade många original, det gällde att se den enskilda människan och tro på den”, säger Kurt med värme i rösten.

De sista fem åren före pensioneringen arbetade Kurt som alkoholhandläggare och deltog i ”*Operation krog-sanering*”.

Många starka intressen

Familjen berikades med tre barn, födda 1966 till 1971, och de anpassade arbetet efter barnens behov. 1971 kom de med i vår församling som har betytt mycket för hela familjen.

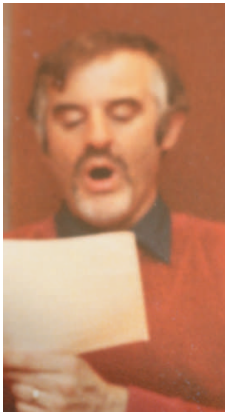
Som avkoppling till all social omvårdnad har Kurt haft flera intressen:

Växtodling i trädgården och så i växthus som kom som en 50-årspresent.

Motion och träning där cykellopp och löpning, nu ersatt av styrketräning hos *Friskis & Svettis*.

Underhållaren Kurt har haft förmågan att skriva fyndiga verser om personer till olika jubileer. *Skämtaren* Kurt har överraskat oss bl a att, vid en fotbollsmatch mellan församlingens tonåringar och föräldrar vid Skånela, dyka upp som domare, iförd soldathjälm och skyddsutrustningar (1980-talets fotbollshuliganer gav väl inspirationen).

Musikanten

Sång och musik har betytt mycket genom hela livet. Kurt har sjungit tenor i Väsbykören, SingSing, Hammarby-kören, kyrkans och församlingens kör. Ibland såg man herr Kjellberg ila mellan de olika grupperna under gemensamma konserter. Musikanten Kurt spelade tuba i Väsby

"Jag är ej trötter ännu"

50-åring inviger sitt växthus

Kärlekens lov

Lördag 22/2 inbjöds vi till vinterns musikgudstjänst med tema *Kärlekens lov* med Stefans andakt och musik av paret Olov och Winnie Olofsson där Olov beskrev sambandet mellan ackompanjatör och solist som ett likvärdigt samspel vilket illustrerades med Winnies uttrycksfulla *Din trofasta kärlek* till elpiano.

Som avslutning introducerade Olov Schuberts *Imprompto* med att citera Tomas Tranströmers dikt *Schubertiana*. Aftonen avslutades med mingel i grannrummet.

Göran Neider lyssnade

Brass från start 1976 och så har han gehörsspelat piano i kyrkan och improviserat, främst på de svarta tangenterna, ur sin stora musikskatt från barndom och alla körstycken.

Församlingen

"Utan den kristna tron och tryggheten i en församling, skulle mitt arbete varit svårt att klara av", avslutar Kurt med värme i rösten.

Tiden går så fort och vi behöver avsluta. Jag har fått ta del av så mycket värme för de utsatta och så mycket intresse för musik och så många skratt.

Monica Tiger.